

Concert 17 december 2006

Pierre d'Or Ensemble

**Hotel De Sparrenhorst
Nunspeet**

5e Randmeerconcert - seizoen 2006/2007
zondag 17 december 2006 14.00 uur
Hotel De Sparrenhorst - Nunspeet

Pierre d'Or Ensemble

Pauline Terlouw—viool, Finn Möricke—viool,
Prunella Pacey—altviool, Guus Fabius—cello,
Hans Krul—contrabas, Pieter Gouderjaan—hoorn,
Marlies van Mierlo—hoorn.

PROGRAMMA

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Divertimento in D KV 334
(Salzburg 1779-1780)

Allegro
Tema con Variazioni (Andante)
Menuetto
Adagio
Rondo

~ Pauze ~

Serenade voor strijkers in G KV 525 "Eine kleine Nachtmusik"
(Wenen 10 augustus 1787)

Allegro
Romance (Andante)
Menuetto
Rondo

Wolfg: Amade Mozart

Ein musikalischer Spass KV 522
(Wenen 14 juni 1787)

Allegro
Menuetto (Maestoso)
Adagio cantabile
Presto

Dit concert wordt in het kader van het Mozartjaar
gesponsord door het Nederlands Bureau voor
Toerisme en Congressen

Over de musici.

Pauline Terlouw – viool

Momenteel is zij violiste in het Metropole Orkest. Zij was jarenlang lid van het Gustav Klimt Kwartet en heeft een eigen theaterproductie waarin muziek en gesproken woord een eenheid vormen. Zij behoort tot de vaste kern van het Orion Ensemble en is een veel gevraagd violiste voor studio-opnamen met de meest uiteenlopende musici.

Finn Möricke - viool

In 1992 studeerde hij cum laude af als uitvoerend musicus aan het Utrechts Conservatorium. Van 1992–1994 studeerde hij altviool aan de Hochschule für Musik Köln. Na zijn studies speelde hij in diverse orkesten zoals het Radio Filharmonisch Orkest, het Metropole Orkest en werkte hij als violist bij het Internationaal Danstheater. In dienst van de muziek maakte hij vele reizen naar o.a. de Verenigde Staten, Rusland, Scandinavië, China en Vietnam.

Prunella Pacey – altviool

Sinds 1982 is Prunella Pacey een veelgevraagde altvioliste op de Nederlandse podia. In haar studententijd werd zij na het behalen van de eerste prijs van het "Joseph Haydn Streichquartett Wettbewerb" in Eisenstadt, uitgenodigd door "Bay Chamber Concerts" in Maine(VS) voor deelname aan drie zomerfestivals. Na haar vertrek uit het befaamde Engelse Allegri Quartet, trad zij op met diverse ensembles in Europa, de VS, Japan, Bermuda en Indonesië.

Guus Fabius- cello

Hij studeerde aanvankelijk natuurkunde, maar gaandeweg die studie werd zijn belangstelling voor de professionele muziekbeoefening groter. Hij nam cellolessen bij achtereenvolgens Ben de Ligt, Jean Decroos en Dmitri Ferschtman. Na zijn eindexamen cello aan het Utrechts Conservatorium speelde hij in vele (beroeps)orkesten, maar zijn hart gaat uit naar het musiceren in kleinere bezettingen, tussen solospel en klein kamerorkest. Guus geeft al jaren cellolessen in Driebergen. Als solist is hij zeer actief. Hoogtepunten uit de laatste jaren zijn een duo-recital met Ian Gaukroger in het Concertgebouw, het maken van een CD met Piatti Caprices en diverse solo-optredens.

Hans Krul – bas

Hij heeft als een van de eerste musici in Nederland het solistendiploma met onderscheiding behaald. Hij was vele jaren solobassist van het Rotterdams Philharmonisch orkest. Als kamermusicus maakt hij deel uit van diverse ensembles, zoals het Art Orchestra "Orkest De Dageraad".

Pieter Gouderjaan – hoorn (tevens oprichter van het Pierre d 'Or Ensemble en Art Orchestra "Orkest De Dageraad").

Pieter Gouderjaan was jarenlang solohoornist bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Hij trad op in o.a. de VS, Korea, Japan, China en Rusland onder de dirigenten Simon Rattle, Valery Gergiev, Leonard Bernstein, Seiji Ozawa, en Bernard Haitink. Hij is vaste gastdocent aan het Conservatorium van Sjanghai.

Voor de uitvoering van de vier hoornconcerten van Mozart ontving hij een gouden CD.

Marlies van Mierlo – hoorn

Zij studeerde klassieke muziek met als hoofdvak hoorn aan de conservatoria van Utrecht en Maastricht. Na haar studie speelde zij in diverse orkesten zoals het Radio Filharmonisch Orkest, het Noordhollands Philharmonisch Orkest, het Orkest van het Oosten en het Brabants Orkest,.

Momenteel is zij werkzaam als hoorniste bij Van der Ende Theaterproducties, Amsterdam bij My Fair Lady.

Over Mozart (bron website Pierre d'Or Ensemble—www.pierredoreensemble.nl).

Eind 2004 heeft de Heer F.J. van Driem Directeur van het Nederlands Bureau voor toerisme en congressen ons gevraagd om een opzet te maken voor een waardige herdenking van de 250ste geboortedag van Mozart in Nederland.

Ook Nederland heeft een belangrijke rol in het leven van deze beroemde componist gespeeld.

In de periode september 1765 tot mei 1766 verbleef Mozart voornamelijk in Den Haag alwaar hij ook enige tijd het ziekbed door buiktyfus moest houden. Het was de persoonlijke arts van Prins Willem de V van Oranje, Dr. Schwencke die Mozart en zijn zuster wist te genezen.

Gedurende zijn verblijf in Den Haag componeerde hij ook diverse werken zoals 2 symfonieën en een zestal sonates voor klavecimbel en viool. In april 1766 luisterde Mozart met zijn fenomenale spel onder meer de inhuldiging van Prins Willem de V als stadhouder op.

Halverwege mei 1766, na een verblijf van acht maanden, verliet de familie Mozart de Nederlanden om via Haarlem en Utrecht naar Parijs te reizen.

Om deze beroemde componist in 2006 te herdenken hebben wij voorgesteld een aantal concerten te organiseren door Nederland. Voor deze concerten hebben wij een ensemble samengesteld waaraan 9 topmusici hun medewerking zullen verlenen. De musici zullen onder de naam Pierre d'Or Ensemble optreden.

Toen Wolfgang Amadeus Mozart uit Engeland in Rotterdam de zin van zijn vader Leopold. zijn toen 9-jarige wonderkind certreis van drie jaar maakte zienlijke Europese steden, had Leopold vond dat er ruw volk het muzikale genie van de Maar het vooruitzicht van een verlangen van de Haagse mogen horen, deden hem

zart op 10 September 1765 met de boot aankwam, was dat eigenlijk zeer tegen De Oostenrijkse kapelmeester die met en de rest van het gezin Mozart een conlangs de hoven en concertzalen van aan niet veel op met de Lage Landen. Leo woonde en zeker te grof besnaard om kleine Wolfgang te kunnen appreciëren. flinke zak dukaten en het uitgesproken prinses Caroline om de kleine Mozart te zwichten.

Den Haag, in de 18de eeuw om zijn culturele levendigheid even befaamd als Londen en Parijs, was de stad waar de Mozarts hun Nederlandse verblijf grotendeels doorbrachten. Vader Leopold, moeder Anna Maria, dochter Nannerl (dan 14) en zoontje Wolfgang logeerden aanvankelijk in herberg "la Ville de Paris" op de hoek van de Fluwelen Burgwal en de Korte Houtstraat.

Later verhuisde het gezin naar een huis aan het Spui. Tot eigen verbazing begon het verblijf in Den Haag Leopold steeds meer te bevallen. Aan een vriend schreef hij later: ...'nun muss ich Ihnen bekennen dass es mir sehr leid wäre wenn ich Holland nicht gesehen hätte!'

De eerste concerten gaven de kleine Wolfgang, zijn evenzeer begaafde zusje en hun vader op het door prins Willem V van Oranje bewoonde paleis Noordeinde en in paleis Voorhout van Prinses Carolina. Maar ook de Haagse burgerij mocht komen luisteren naar het wonderkind. Voor haar speelde Mozart onder meer in de op het Tournooiveld gelegen Oude Doelen.' Alle de ouvertures zullen zijn van de Compositie van dien jonge Componist die nooyt zijn weerga gevonden hebbende, de goedkeuring van de Hoven van Weenen, Versailles en Londen heeft weggedragen', aldus in een Haagse krant de aanprijzing van het – 3 Guldens voor Een persoon kostende – concert.

Het verblijf van de Mozarts in Den Haag duurde veel langer dan door vader Leopold voorzien. Het noodlot sloeg toe: eerst raakte Nannerl ernstig ziek (buiktyfus), vervolgens werd Wolfgang door longontsteking geveld. De prins stuurde zijn lijfarts Dr. Schwencke op de zieke kinderen af. Hij deed er ruim drie maanden over om hen weer op de been te brengen. In die tijd had de jonge Mozart, hoe doodziek ook, het toch niet kunnen laten om te componeren; zo schreef hij onder meer zes duo-sonates op zijn ziekbed.

Pas in januari 1766 gaf Wolfgang weer een concert, opnieuw in de Oude Doelen. Tegen het einde van de maand trokken de Mozarts naar Amsterdam, waar ze hun intrek namen in de "Lion d'Or" in de Warmoesstraat. Het beviel de muzikale familie daar minder dan in Den Haag. Na slechts twee Amsterdamse concerten keerde zij terug naar de Hofstad, waar Wolfgang met zijn fenomenale spel onder meer de inhuldiging van prins Willem V als stadhouder opluisterde.

Halverwege mei 1766, na een verblijf van acht maanden, verliet de familie Mozart de Nederlanden om via Haarlem en Utrecht naar Parijs te reizen. Met zijn dankzij een Haagse geneesheer herwonnen gezondheid ging Wolfgang Amadeus Mozart toen een leven vol muzikale schepping tegemoet.

Enkele gedachten aan het eind van het Mozartjaar

Aan het eind van dit Mozartjaar krijgen wij een prachtige middag met stukken die niet bij iedereen in de platenkast staan, op Eine kleine Nachtmusik na, misschien.

Tweehonderdvijftig jaar geleden werd Mozart geboren. Hij is beroemd om zijn opera's. Hij blinkt uit in zijn pianoconcerten, hij is geliefd om de strijkkwartetten, Haydn vond hem hierin zelfs de grootste. Mozart laat in deze drie werken horen welke fantasievolle meester hij óók in een kleinschalige opzet is, in het muzikale detail, in het samenspel. Hij weet elke stemming te treffen, elke sfeer te schetsen, zijn betoog is altijd helder. Het verhaal is af, zó moest het en niet anders. En wat heeft hij een muzikaal gevoel voor humor!

Divertimento in D KV 334

Het Divertimento KV 334 is geschreven voor de bevriende familie Robinig, waarschijnlijk om een afstudeerfeest van een van de kinderen te vieren. Het wordt beschouwd als een van de subtielste composities uit Mozarts Salzburgse jaren. Vooral het Andante heeft passages van een weergaloze schoonheid. Het d-mineur thema met zijn zes variaties drukt een wanhoop uit die al vooruit wijst naar het strijkkwartet KV 421 in dezelfde toonsoort. Vanuit de tragische grondtoon van het Andante – ook te horen in het 20e pianoconcert in d mineur – brengt Mozart toch, met één enkele sprong, de humoristische zelfbewustheid van het eerste menuet op gang. De griezelige sonoriteit van de hoorns zorgt voor een dreigend accent. Er ligt een zweem van treurnis over de beide trio's. Ze zijn gescheiden door een indringend Adagio. Hier horen we het vermogen van Mozart tot het aanspreken van zijn toehoorders op diepe, existentiële gevoelens. Het lijkt de opera Idomeneo wel!

Serenade in G KV 525 "Eine kleine Nachtmusik"

Onder deze titel noteert Mozart dit werk op 10 augustus 1787 in zijn persoonlijke catalogus. Oorspronkelijk waren er vijf delen. Het eerste menuet en trio zijn niet bewaard gebleven. De grote aantrekkingskracht van het stuk wordt veroorzaakt door de volmaakte vorm en de tere schoonheid van het langzame deel. Het is bij iedereen bekend: met Für Elise van Beethoven, de Vier Jaargetijden van Vivaldi en de 40^e symfonie van Mozart himself staat Eine kleine Nachtmusik in de top vier van ringtones voor mobiele telefoons. Mozart schreef dit stuk halverwege zijn 'gouden jaren' in Wenen. Kwaadaardige geesten hebben geprobeerd aan te tonen dat Mozart deze perfecte, nostalgische oefening in rococo-elegance wel *moest* schrijven ter compensatie van zijn ondeugende stunt uit diezelfde zomermaanden, Ein Musikalischer Spass.

Ein Musikalischer Spass KV 522

Dit is een meesterlijke satire op stuntelig componeren en musiceren. De onbeholpen fuga in de finale is gebaseerd op oefenwerk van Thomas Attwood, een Engelse leerling van Mozart. Deze man heeft het later desalniettemin ver geschopt: je wordt niet zomaar organist van St. Paul's Cathedral in Londen. Aan deze parodie op de muziek van zijn tijd ontkomt zelfs Haydn niet. De finale, met zijn aanstekelijke melodie en orgelpunten, is een amateuristisch gekleurde versie van de professionele rondo's à la Haydn.

De voltooiing kwam tot stand veertien dagen na het overlijden van Mozarts vader. Sommigen verbazen zich dat Mozart in die periode zo'n luchthartig werkje schreef. Voor mij illustreert het dat Mozart, al componerend, in een geheel eigen wereld vertoefde. Die innerlijke wereld werd niet belemmerd door wat hij aan de buitenkant meemaakte, in dit geval het verlies van zijn vader. Maar altijd weer weet Mozart persoonlijkheden te schetsen, zijn pointe te stellen en gemoederen te bewegen. Al is het maar voor de grap.

Anne de Vries, 3 december 2006

zeewolde
harderwijk
nunspeet
ermelo
putten
randmeer
concerten

Feestelijk concert in Kerstsfeer
Pierre d'Or Ensemble

MOZART

'Eine kleine Nachtmusik' en andere werken

Zondag 17 december 2006 - 14.00 uur

Belvédèretheater

Hotel De Sparrenhorst Nunspeet

Eperweg 46, 8072 DB

Losse kaarten € 15, jongeren tot 21 jaar en CJP € 6

Informatie op WWW.RANDMEERCONCERTEN.NL